

### සිංහ කාදම් නමාව

දැන් ගිය මුදුනට  
ඔබේ දෙපා මත දකින්න  
ඔබේත් සමුගෙන විදෙස්  
වසර හතලිහකුත්

කලින් කල වීන් ඔබට  
ඔබේ සුවදක් සොයා  
වයස් ගත වන ඔබේ  
වාරු තැනි බව දෙතෙත්

ඔබේ මුවගින් කිසිම  
පිටවුයේ නැතැ කිසි  
දුරු දුක් වේදනා  
නිරතුරුම ඔබ නිතඬ

මා තනාගත් මගේ  
පැටව් දැන දැ  
ඔබට දුන් ඒ වේදනා  
දැ මගේ හද

ගම්ගහත් දුර වෙසෙන  
සිතින් නමුදු ඔබ  
යැදින්නේ මම ඔබේ  
පිතු පාදං.....

තබාලා  
වටලා  
ගතවී  
ගෙවිලා

සමුවී  
බැලුවා  
සිරුරට  
දුටුවා

දිනෙකදී  
දොසක්  
විදගන  
වුවා

කැපුණේ  
විසිරලා  
කැපුණේ  
වටලුවා

මා  
දෙපා  
සමා  
මුමුණලා

### ලංසුම් ගුණාරත්න

### ගොර්ටන් තැන්න



ශිත කඳුකරේ දුන මත පුබුදු  
ගොර්ටන් තැන්න සුව යහනෙකි සැපන  
දැන සැපන දොළොව එක යායක් ලෙස  
දැකුම්කලෙහි සුර විමනක් මෙන්

උස් කඳු දෙකට මැදි වූ  
මෙය ලක නිබන් සුවිශේෂ වූ  
ගොබාදානම තුල සැරවුනු  
දිස්වෙන්නේ වලාකුළු

වන  
දෙන  
පෙනෙන  
දැනෙන

සමලොවකි  
සානුවකි  
සිත්තමකි  
වගාන්තරයකි

මහළුගිය නමින් පෙර ලක  
සුදු පාලකයන්ට ලක නතු වීමෙන්  
ගොර්ටන් ආනන්දකාරයන් නාමය  
ගොර්ටන් තැන්න යන නම නාවන

තැදිත්වුව  
පසුව  
අනුව  
වුව

කිරිගල්පාතන හා නොවුළල උස්  
මිනිසු පුද්ගල හා හේ වතු  
සහර වරින් වටකර පිහිටි  
දුර්ගතිය බිම් පෙන්න සිත් ඇද

කඳුද  
යානුවද  
යාබුද  
බැන්ද

ශිතල නිවන පවනෙකි නිල්වත්  
දියම මැණි වැව් ගෝභත වූ  
පාර්ශ්වයක් මෙන් කඳුරට  
සුවදායක නවතැනකි සිත්

තැන්න  
දසුන  
සොබන  
පිනන

නණ මත පතිත වන සුදු මුදු  
පනානවනිත තද සුලක හා පොදු  
මිදුම් සුලක පොරවා ගත් නණ  
මෙහි ඇති සුලක දසුනක් වේ

තුනිතයන්ද  
වැසිද  
බිමද  
නිබද

නත් විසිතුරු පැන සමනල හා  
විවිධ විෂම තුරුරැල් පැල හා  
ඇපා දෙපා සිවුපා බිහුපා විවිධ  
මේවා නම මෙහි ඇති අමලවූ

සියොතුන්  
කුසුමන්  
සතුන්  
වස්තුන්

දඩයම් භූමියක් වූ පෙර  
වෙඩි කඩිදැට බිසෙත් මේ බිම  
ගෝභත් රැළි මුවන් ඇත් සේනා  
වද වී ගොයින් ඇද දක්නට හැ

දවසේදී  
පැරදී  
ආදී  
පවදී

ජල පෝෂිත භූමියකි ගෝර්ටන්  
මහලැලි කැලති වලවේ නදී ජනිත  
මුලාරම්භ වී ලක දෙස දෙස  
එ නිසා රකුම් මේ බිම සැමදා

තැන්න  
වුන  
ගලන  
නිතින

### සෙනෙහෙලනා රත්නායක

### අසම්පූර්ණය මේ කවිය

ප්‍රියාන් ආර්. විජේබණ්ඩාර

ඇස- තවත් මොනවද අපට කනා කරන්න ඉතිරිවෙලා  
නිසෙන්නේ.. මං දැන් කරපු මෝඩකම් ගැන  
පසුතැවෙනවා....  
(ඇසේ අවසන් අනුමුතුවම දා)

ගින් ගිරි පොදක් වත් නොගසාම  
අනෝරා වැස්ස වැටුණේ කොනොම  
දිය බිඳක්වත් ඉතිරි නොකරම  
වේලාසනම අවිට ගිනිතැනුවේ මන්ද

කියන්නට ඇති සියල් කියා ගිමවද  
විදින්නට ඇති සියල් වීදු ගිමවද  
ගිස්තැන්ය ගිස් බරය ගමන් අමතකවද  
ගිස්කමින්ම පරපුරකාමිද මේ දුර.. ?

රාත්‍රිය ඉකිගසන විටත් කොඳු කැකුළු පිදුනා කුමාර  
ගිමිලිටිය දැවදමන විටත් සුරද ඉතිරුණා කුමාර  
බුටු සපත්තුව බරට අඩි තබන හදවතට මුවාවී  
උදුල වන මඩල සැලෙයි ජලවතු දයාවී

අහසකාර සැදු පිලියට කියන්න  
වේදනාවෙන් ගැබ්බර නිතරැකම රකින්න  
අසම්පූර්ණ කවියක ඉතිරි අඩි ලියන්න  
සිහිතයේ කවුළු දොර නිසැල්මෙන්ම ගිදින්න

### නන්නාදන රට මියැදෙන්න බයයි

ගොයම් කුරුල්ලෝ...  
නිල කොබෙයි...  
වියඹා යන මගේ ගම් වියසේ  
සුන්දර ඒ මනකය මාගේ පවතිනි  
යම් දිනක මා මියෙන තුරා...  
වෙල්යායෙත් සුලකට මුසු වී...  
එන නැවුම් ගොයම් මල් සුවදින්  
පසුල් වන්නේ... බෝපත් අතරින්...  
නමනා සල් මල් සුවදින්...  
අපගේ ආත්ම සුවපත් වුවෙමු  
සිතින් විදින්නේම ඒ සුව  
දැද මම උදේ .... හවා...  
දුරුවට කිරි දෙන මවක දැකීමෙන්  
මවකට දරදිය අදින සුනෙකු දැකීමෙන්  
මිනිසත්කම ගැන සැනෙහේ වැඩේ  
නන්නාදනනා මේ කිලිට රටේ මා  
මිනිදුන් වේසැයි මනා බියක් දැනේ..  
පව පිය දෙක තැනි  
සොනා සාමා ගිමි තැනි  
මේ වඩාබරිත පව කාන්තාවේ..  
රාග පහත් එදි දැක මනා පාච්..  
නණා .... යනි මුලා වුන 'මෙරු' වාගේ..  
මගේ මව් පොදුවේ  
සැරවට වැඩිවීම නුත සෙවනක් යට  
අත්තිම හුස්ම ගෙලන්නට  
පෙරැම් පුරන්නේම මම  
කාටත් හොර රහසේ..



සිරිලක සුපතල බඹර කන්ද දියඇලල

### මංගලා .....

බෙරක්

## පහනී වැට

දිනකර ලෙසින් මහ සිසු දුක සැප අවිමුවෙහි රැඳී සහසක සතුට දුක් දුක් වෙර දුර පෙළෙගෙහි මහ ඇත්	සකි සදාණෝ සුමිතුරුණෝ වෙසතුරුණෝ රජාණෝ
දිවියෙන් තවත් දීවි බිහිකළ දෙහුවන් විලස දා අඩි කළ දිවියෙහි අරුත පහසු දුක් බිබි තැනි දා ලොව ම අතුරුයි	තුරුණෙහි දයාවෙහි සැදුණෙහි පියාණෙහි
බිහිවුන දින පටන් මව තුරුලෙහි පිය සෙනෙහස් හඟුල රැඳී කඩඉම් බිබි කළු තැපැල්ලෙන් ගියමුත් මහ තම මොහොතකම මා හැටින ඉසි	රත්දා .... බිත්දා .... බිත්දා .... බිත්දා ....
අප රජ දහන හිරි සැදු වූ දරු සෙනෙහසින් අහසට නූ රුදු මිරි රැගෙන ගියමුත් ලද බිබිකේ සසර මහ දිගු හැනැ	පියාණෙහි .. රජාණෙහි .. පමාණෙහි .. පියාණෙහි ..
ගව්වෙන් ගව්ව දිව මාලිඳ බව ගත පොදු දුක් සංඝා සැපෙහි සියළු බැමි නිසිලෙස අම්බුරු නිවන පියකුම වෙත	ඉදිවේවා නිමවේවා ගිලිවේවා ලංවේවා

### නිරුපලා රාජපක්ෂ

මී මිනි, ගෝත මුව දිවි ඇ  
රජදහන්කය එහි ඇති තුරු  
උදුසට වැටෙන පිණි තණා අහ  
තරමට සිතලෙයි බිම මිනිදුමින්

සුන්දර කඳවැටිය මත මහළු  
බිහිවි පහස ලෙබ එහි තුරුලිය  
ගෙමිහිට ගලාවත් නිතඬව තනි  
කොනොමද බඹර කන්දෙන් පහලට

ලස්සන වේලි මය මිටියාවන  
බැඳගත් හාදුකම මව නිබදව  
දිය ඇලි සුන්දරය මගේ දෙනුවට  
අසිරිය කියන්නට හරදන මා

මුල රැ සිතලෙන් ගත තවනට  
සුදු පැහැ මැසරයට හැදී මිනිදුම  
එනවිට හිරි කුමරු එය ඉවතට  
හේතුව මම දැනිම එහි අසිරිය

වන විදුලෙන් වැසි මුළු දවසම  
ආඩම්බර කමද බියටද  
ඔබ වැනි සොනාවක සුන්දර  
රජව දැකගත්තටයි ඒ මිනිසුන්

සොවන වියේ වන කෙලිලෝල් කමට  
හල කුමරුත් සමග එක්වී කරති  
සුදුවත් වලාවක් විසිරන පර්දි  
කෙනෙහෙරුද විදා දක්වන රත කරමී

විටකදී දෝසකාරය  
විටකදී නිතඬබව ඇස  
විටකදී සොදුරුවන ඇගෙන  
විටකදී සැසි බවක් ඇස

නිරවුන් මලිති සැලලිනිතින්  
ඇස ලන සිටින ගිගයමින්  
කරදර රැකගියත් ගේ හඬ  
වලි කුකුලත් හඬනි මේ

ගල්පර මුදුනේ සිට පහලට පතිත  
ඇගෙන වන පෙහේ තුරු මුදුනින් ඉහල  
කෙනෙකුට ලබන්නට ගතරුව බලන  
යානුකලිය වන රොද ඉදිරියට

පිටියර දුහල්තොට ගම්මානය  
ඇස හඬ වැඩි කරයි පර්සරයෙහි  
සුන්දර කලුපහන ගම් පියසට  
කඩරෙකු වෙත්ද ඇගෙන රට නොබැලට

### හල්දම්මුල්ලේ ඒ. ඇම. කුලසිංහ

කේලේටත් දකුණ